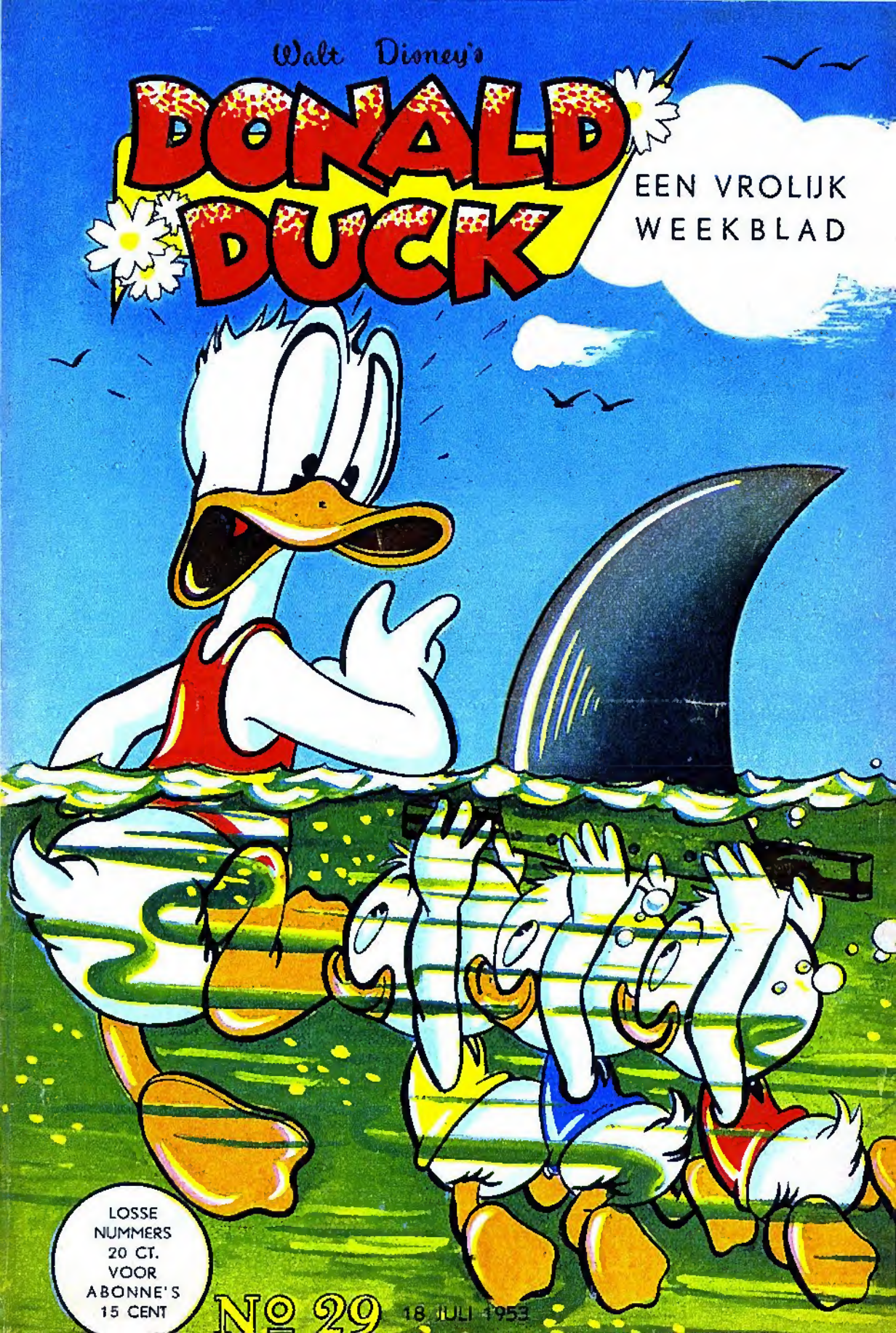
Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
No 29
18 JULI 1953

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Jullie weten misschien nog niet, dat er ook buiten Nederland veel lezers en lezeressen van „Donald Duck" zijn. Elke week gaan er honderden exemplaren van ons moole blad naar allerlei landen en nu en dan krijg ik aardige briefjes van jongens en meisjes, die heel ver hier vandaan wonen. Ik zal jullie eens zo'n brief laten lezen. Hij is afkomstig van Christiaan Nieuwenhuisen, die in Swakopmund woont. Dit plaatsje ligt in Zuidwest Afrika en als je dat precies wilt weten, moet je de atlas er maar eens voor opslaan. Ik schrijf nu even over wat de zevenjarige Christiaan te vertellen heeft. Hij schrijft in het Zuid-Afrikaans en ik denk, dat jullie het leuk vinden als ik aan die taal niets verander.

„Beste Oom Donald. U brief gekrij. Ek skrijf in die Afrieaanse taal. Ek vind die boekie Donald Duck bale mooi. Mijn papa zal U selev wel skrijfe oor die omtrek hier. Ek sit in die skool in sub-b. Dit is zooals mijn papa zê die eerste klas in Holland. Baie groete van Christiaan."

Nu weet ik al wat jullie doen als jullie dit briefje lezen. Jullie lachen er om, hè? Ik begrijp dat wel, maar ik moet er toch bij zeggen, dat er eigenlijk niets te lachen valt. Het Afrikaans is even goed een taal als het Nederlands en de kinderen in Zuid-Afrika kunnen net zo goed lachen om onze taal. Die vinden zij even merkwaardig als wij hun taal. Zo zien jullie alweer dat het altijd verkeerd is te lachen om dingen, die je vreemd vindt. Meestal zijn ze helemaal niet vreemd en iemand, die er om lacht, maakt in werkelijkheid zichzelf belachelijk.

In elk geval vind ik, dat Christiaan voor zijn leeftijd al heel aardig schrijft. Bij zijn briefje was ook een foto van hem ingesloten, die door zijn vader is gemaakt. Wacht, we zullen die foto in ons blad afdrukken. Jullie ziet er de kleine Christiaan op staan. Het zwarte jongetje naast hem is een Kaffertje en de vrouw is de moeder van het negertje.

Christiaan, ik doe je de hartelijke groeten van al onze vrienden en vriendinnen.

Je

DONALD

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Soms moet Oom Donald raad geven voor de geksle gevallen: een van zijn vriendjes vroeg eens: „Oom Donald, ik heb een bruin pak met een pofbroek gekregen. Wat voor kleur das moet ik daar nou bij dragen?" Maar Oom Donald staat voor niets, hij geeft altijd antwoord en hij probeert jullie allemaal tevreden te stellen! Je hoeft alleen maar te schrijven aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe schrijf je: Oom Donalds Brievenbus. Dan komt je brief zeker goed aan! **HENNIE v. d. LINDEN, HILVERSUM:** Het antwoord op je vraag, wie het eerst Donald Duck mag lezen, is al heel gemakkelijk: de ene week Elsje, de volgende week Lida en dan die week jij! En dan beginnen jullie weer van voor af aan! **(Vervolg op pag. 11)**

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de gelukkige prijswinnaars van puzzle nummer 23. Eerste prijs, een fototoestel: L. Consten, **Kerkrade.** Tweede prijs, een vulpen: L. Eefting, **Klijndijk.** Derde t.m. tiende prijs, een vulpotlood: Troedl Pasman, **Almelo;** W. Lubbersen, **Nijkerk;** Claas Radewalt, **Dinteloord;** Frans v. d. Hauw, **Bolsward;** Hans Smeding, **Utrecht;** Gerrit van Sloten, **Brussel (Blg.);** Coen Francken, **Hazerswoude;** W. van Leeuwen, **Weesp.**

De oplossing van prijsvraag nummer 27 luidt: Nederlandse klederdrachten.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Om een van de mooie prijzen te winnen moet je deze week je best eens doen op een kruiswoordpuzzle. Als je alle woorden van boven naar beneden goed hebt ingevuld, krijg je in de bovenste hokjes van links naar rechts een woord, dat de prettigste herinneringen bij je zal oproepen, maar dat niet alleen, het staat ook heel gauw voor de deur. Schrijf dat woord van dertien letters op een briefkaart en zend deze aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam.

Links bovenaan op de adreszijde schrijf je: Prijsvraag No. 29.

Je moet zorgen, dat je oplossing vóór 23 Juli in Amsterdam is. Veel succes, allemaal!

1. jaargetijde; 2. daarmee kun je kijken; 3. twaalfde deel van een jaar; 4. een boom; 5. projectiel; 6. een heldeplas; 7. stuk bouwland; 8. afk. van de naam Cornelis; 9. een bloem; 10. de bovenste dakrand; 11. katrollen met touw; 12. een boom; 13. lichaamsdeel vlak boven de voet.

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak tes · 20 Brownie. Model E, winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50 derde t.m. tiende prijs: een fraai vulpotlood.

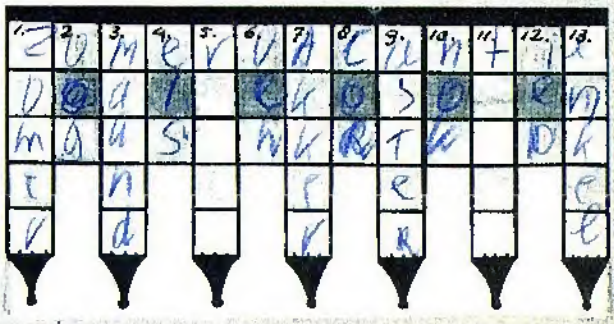

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131 Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal. *Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." — Alle rechten voorbehouden.*

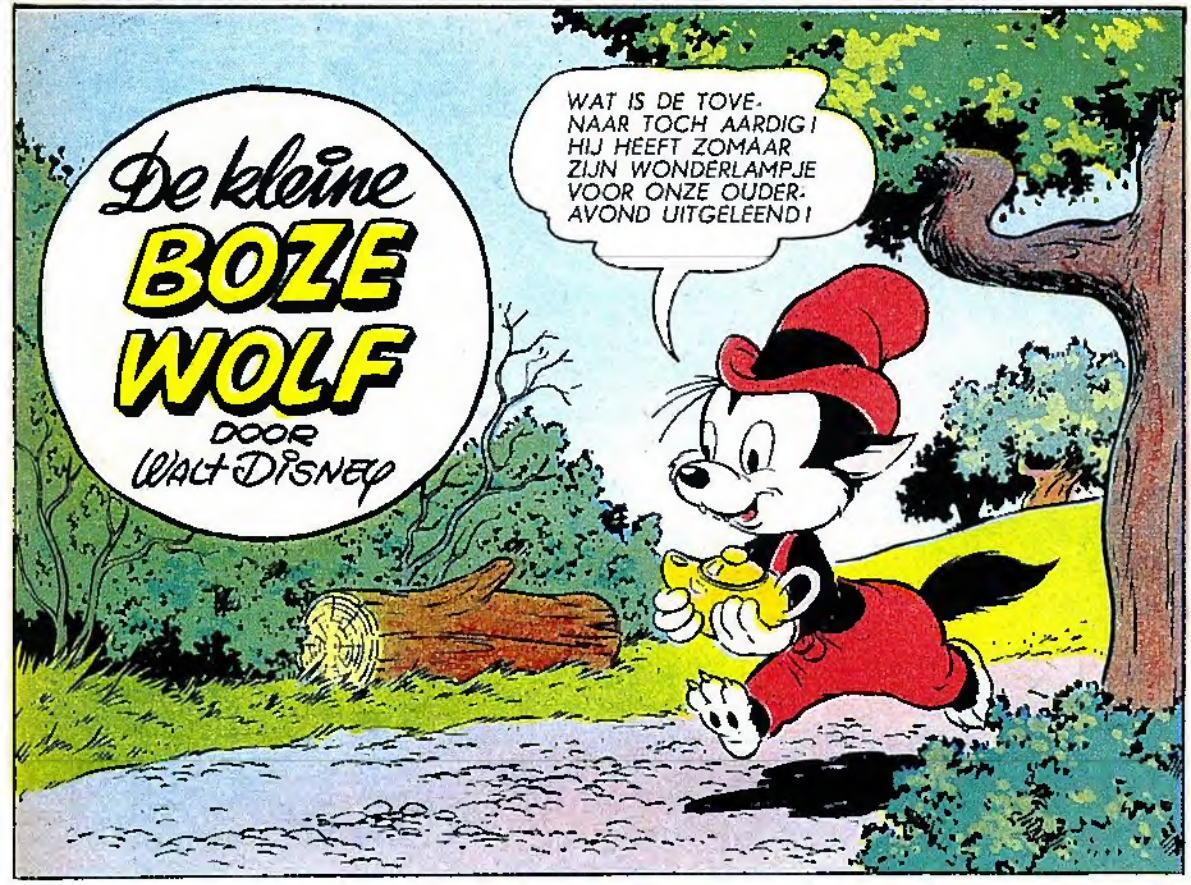

Vervolg blz. 6

Tokkie Tor

DOOR WALT DISNEY

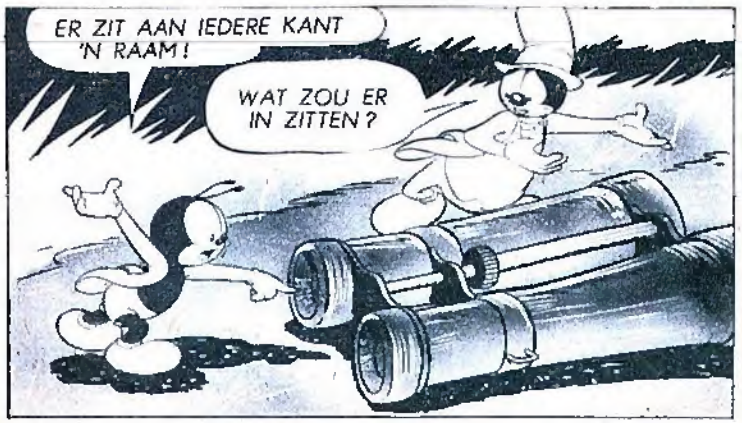

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

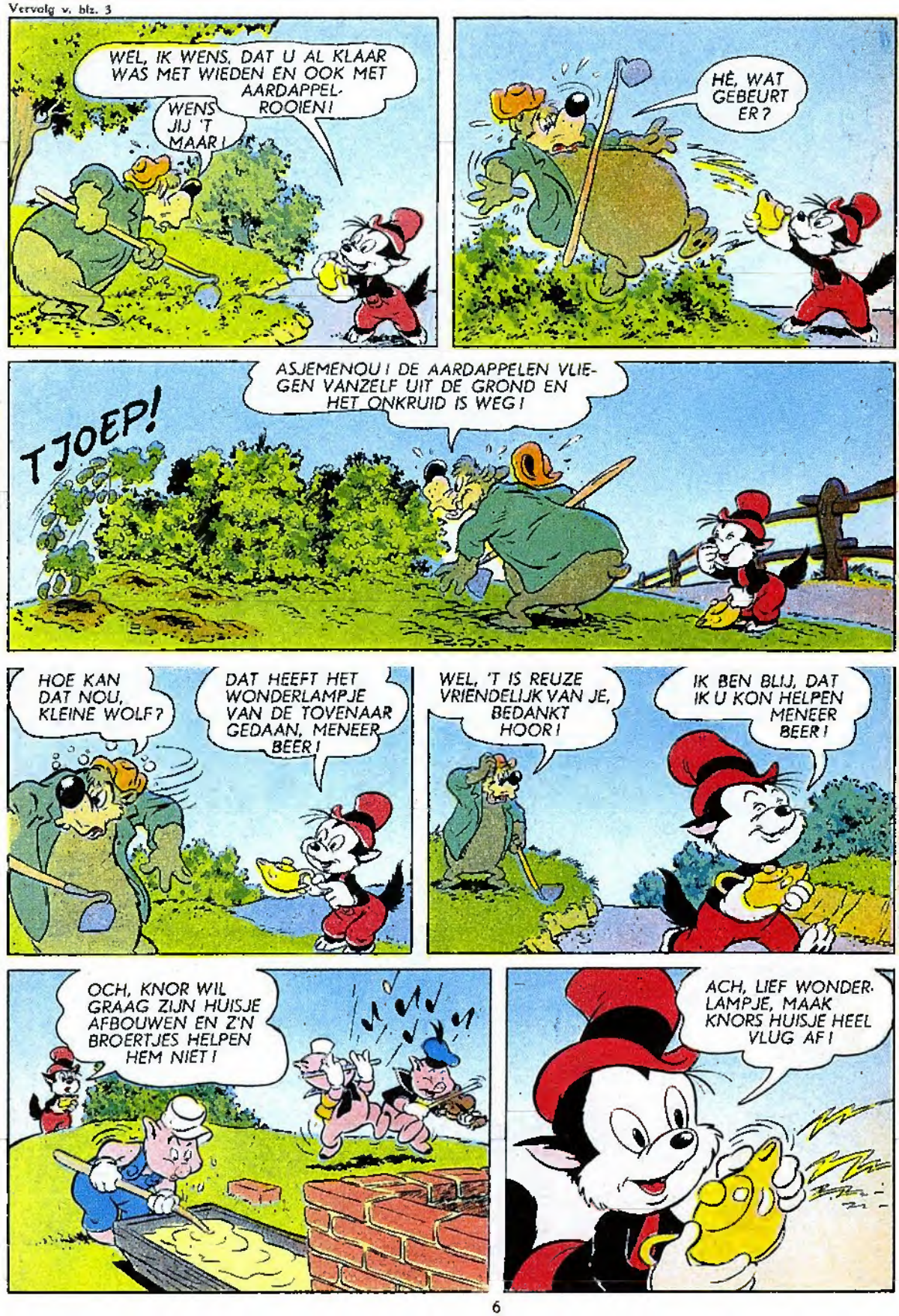

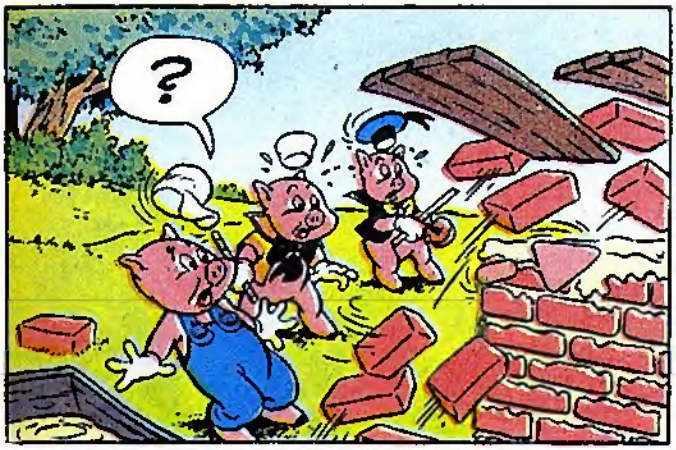

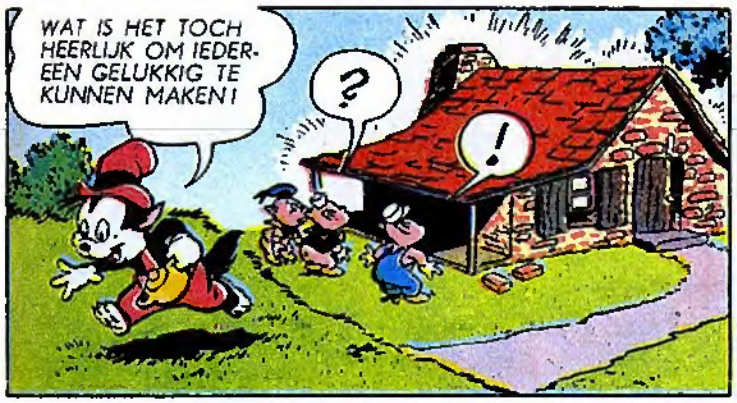

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

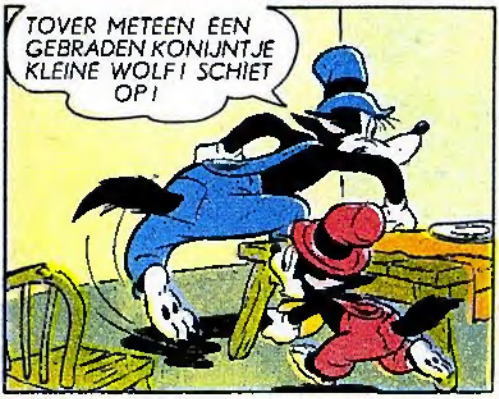

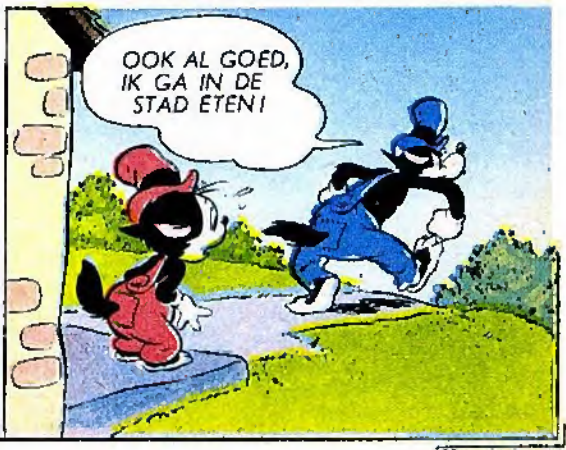

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN
ARIE VAN VLIET

Een paar maanden geleden heb ik jullie verteld over de Amsterdamse sprinter Jan Derksen, die vorig jaar zo hard fietste, dat hij kampioen van Nederland werd. Dit keer is Arie van Vliet aan de beurt om even in het zonnelje gezet te worden. Ook Van Vliet is een sprinter, van nog grotere klasse zelfs dan Derksen. De thans 37-jarige Woerdenaar, — de „gebrilde renner" zeggen de Fransen wel eens — heeft tussen 1935 en 1951 niet minder dan 19 kampioenschappen gewonnen. Twee keer behaalde hij de nationale sprinttitel bij de amateurs, en twaalf keer bij de beroepsrenners. In 1936 werd hij in Berlijn Olympisch kampioen over één kilometer en in dat zelfde jaar toonde hij zich bij de amateurs de beste sprinter van de hele wereld. Tien jaar later won hij de rood-wit-blauwe trui in het kampioenschap over 50 kilometer. Bij de professionals reed hij zo sterk, dat hij in 1938 en 1948 de wereldtitel veroverde.

Arie van Vliet heeft in zijn lange, succesrijke loopbaan dikwijls één belangrijke fout gemaakt: hij had bijna nooit verlrouwen in eigen kunde en kracht als hij in een beslissende wedstrijd moest uitkomen. Al zijn buitenlandse deelnemers wisten, dat Van Vliet sneller was dan zij en toch werd de Nederlander dikwijls verslagen. Een paar jaar geleden was dit al heel erg opvallend. Het hele jaar door won Arie de ene wedstrijd na de andere van de grootste concurrenten uit Engeland, Frankrijk, België, Italië en Zwitserland. En of de wedstrijden nu in Amsterdam, in Londen, Kopenhagen, Brussel, Parijs, Milaan of Zürich gehouden werden, Van Vliet won! Iedereen was er daarom zeker van dat de regenboog-trui, de beloning voor de renner, die een wereldtitel behaalt, voor de Nederlander zou zijn. Maar daar had je het weer. Het leek wel of de spieren van de renner verlamd werden, toen hij de finale bereikt had. Hij wist goed dat hij de sterkste was, maar hij maakte zich zo zenuwachtig, dat de kleinste fout hem weer noodlottig werd.

De rol van Arie van Vliet is echter nog niet uitgespeeld.

Sinds enkele jaren neemt Van Vliet ook deel aan koppel-wedstrijden en zelfs aan zesdaagsen. Hij is een heel serieus renner, die nooit rookt en met zijn sportief gedrag de mooie wielersport altijd gediend heeft. En al is hij nu een jaartje ouder, de kans, dat hij nóg eens een wereldkampioenschap voor ons land wint, is lang niet denkbeeldig.

OOM DONALDS BRIEVENBUS
(Vervolg van pag. 2)

LENIE v. d. BOSCH, LEIDEN: Wat zul je genoten hebben in Zwitserland, Lenie! Ik kan me voorstellen, dat je nog altijd terug wilt! Maar als je nu naar Noorwegen of Zweden gaat, mag je ook niet mopperen!

COR VAN DOORN, EPE: Wat een leuk plakplaatje had jij boven aan je brief geplakt! Schrijf je me nog eens gauw en plak je er dan weer zo'n aardig prentje op?

NETTY BASTIAENEN, BREDA: Wat gaan er toch veel mensen emigreren, hè Netty? En 't is jammer, wanneer er juist een vriendinnetje weg gaat! Maar wie weet, misschien komt ze over 'n paar jaar wel op vacantie in Nederland!

FRANSJE DIEKMAN, DIEPENVEEN: Nou, nou, jij begint al vlug met tennissen! Je bent pas 9 jaar en nu al iedere week les! Maar ik geef je gelijk, hoe eerder je begint, hoe beter je 't leert!

KEA OKKER, HAARLEM: Jij boft maar, meiske, zo heerlijk met vacantie naar Frankrijk! Maar zorg eerst, dat je slaagt voor je toelalingsexamen, want anders heb je helemaal geen plezier in zo'n reis!

JANTJE DALING, BOVENSMILDE: Je moet maar zorgen dat je goed bruin wordt! Maar wees voorzichtig, dat je nooit te lang in de zon blijft liggen, want je kunt lelijk verbranden!

EVEN NADENKEN

Hier volgen weer drie vragen, die je moet proberen te beantwoorden, zonder eerst te kijken naar de antwoorden, die op een andere pagina staan!

1. Wat betekent cyclus?
2. Wat is een hobo?
3. Wat betekent paedagogie?

EEN POPPEJURK

Poppekleren maken vindt ieder meisje een heerlijke bezigheid. Hier vind je een patroon van een snoezig jurkje voor een lamelijk grote pop. Als moeder tijd heeft om je een beetje te helpen, zul je zien hoe mooi het jurkje wordt. Je begint met bijvoorbeeld van pakpapier een patroon te maken volgens de in de tekening aangegeven maten. Dit patroon leg je op de stof en je knipt het tweemaal uit. Dat doe je ook met het mouwklepje. De zijnaden van het jurkje worden gestikt en keurig aan de binnenkant omgezoomd. Nadat de schouders zijn omgezoomd (de vier kanten leder afzonderlijk), rimpel je het jurkje, op borsthoogte, en het halsje wat in. Vervolgens werk je de onderkant en de hals met een geborduurd bandje af. Nu worden de mouwkiepjes, die je eerst omzoomt, aan de armsgaten gestikt en van binnen omgezoomd. Daarna zet je aan de beide schouders een drukknoopje en een knoopje met een lusje als sluiting. Tenslotte naai je twee lintjes aan de zijnaden die aan de achterkant worden gestrikt, wat erg leuk staat. De plooitjes aan de voorkant zet je met een paar gekleurde steekjes vast.

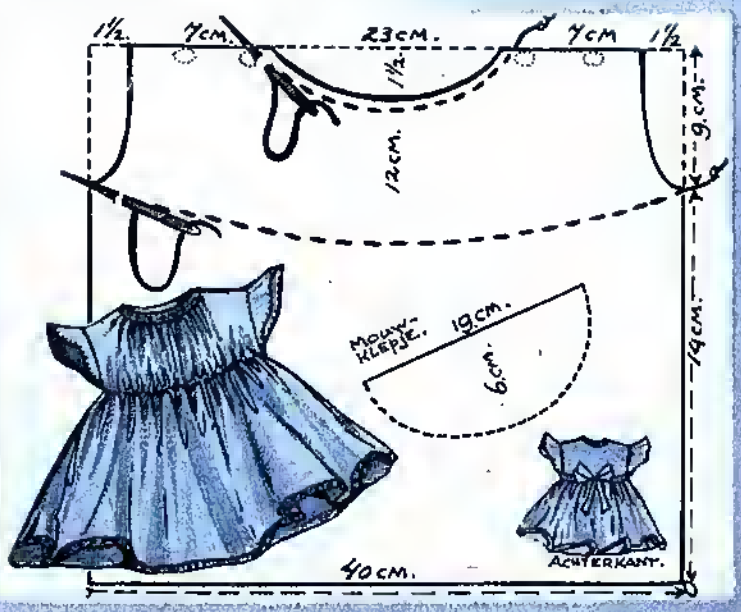

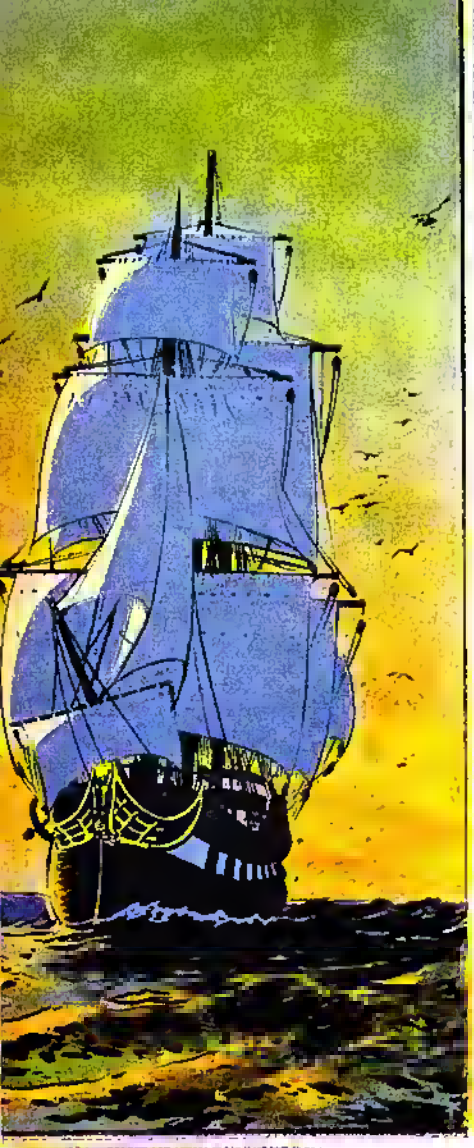

SCHATTEN

JIM HAWKES was dus aan boord van de Hispania! Een vreemd gezelschap had hij daar aangetroffen: John Silver en zijn mannen waren nu niet bepaald een stelletje leuke jongens. Sommigen hadden, wat je noemt, een vreeswekkend uiterlijk. Jims wantrouwen ten opzichte van John Silver was langzamerhand verdwenen. Hij had het nu niet erg op die strenge kapitein begrepen. En daarin was hij de enige niet. Ook de jonker keek heel verbaasd, toen hij zijn kapitein hoorde zeggen: „Deze reis bevalt me niet!" „En wat bevalt u dan niet?" vroeg de jonker geraakt.

„Dat zal ik u zeggen!" antwoordde kapitein Smollet kalm. „Op de eerste plaats staat de bemanning me niet aan. Die had ik liever zelf uitgekozen." — „Onzin," bromde de jonker. „John Silver heeft daar keurig voor gezorgd. En tegen hem zult u toch, hoop ik, geen bezwaren hebben!" — „Misschien nog wel de meeste!" was het antwoord van de kapitein. „Vervolgens maak ik bezwaren tegen mijn officier: Mr Arrow. En tenslotte staat de hele onderneming me niet aan. Het zou een geheime reis zijn, en iedere matroos heeft het over het Schatteneiland, waar we heen varen!" — „Dan heeft de dokter zeker het een en ander verteld!" viel de jonker uit. De dokter glimlachte flauwtjes op deze dwaze beschuldiging, maar ging er niet verder op in. „Is dat alles?" vroeg nu de jonker, „of beval ik u soms ook niet?" — „Het komt dus hier op neer, heren," vervolgde de kapitein, zonder op de spot van de jonker te letten, „dat u mij vrij laat in het nemen van die maatregelen, die nodig zijn voor een goede vaart niet alleen, maar ook voor onze veiligheid. Indien u hiermede accoord gaat, neem ik de leiding van deze tocht op me. Zo niet, dan vertrek ik onmiddellijk!" Hoewel de jonker na deze uiteenzetting de kapitein helemaal niet meer kon uitstaan, zat er voor hem niets anders op, dan diens voorwaarden te aanvaarden. Het zou te gek zijn, op het laatste moment de reis nog te moeten aflasten. Maar de ogen waarmede de trotse jonker de vertrekkende kapitein nakeek, spraken boekdelen.

Eén van de eerste maatregelen, die een gevolg waren van het gesprek in de kajuit, was, dat wapens en krutt op het schip aanwezig, een andere plaats kregen. Ze lagen tot nu toe in het voorschip, daar, waar de mannen van John Silver huisden. Nu werden ze in de muurkasten van de kajuit opgeborgen, onder onmiddellijk bereik en toezicht van de kapitein. Dat verplaatsen van de munitie ging niet zonder gemopper. John werd door één van zijn mannen gewaarschuwd en kwam weldra uit zijn heiligdom naar boven gestrompeld. „Waar is dat voor nodig, mannen!" riep hij luid over het dek. „Dat gaat je geen steek aan!" klonk het hem meteen duidelijk in de oren. „Blijf waar je hoort en zorg, dat de mannen spoedig iets te eten krijgen. Dat is jouw werk!"

Tegen zo'n bevel van de kapitein kon John niet op. Hij tikte even aan zijn lok en trok af. Jim, die hem natuurlijk trouw gevolgd was, maakte ook meteen, dat hij wegkwam. Hij had voorlopig liever niet met de kapitein te doen. Het werd hard werken voor de bemanning. Alles moest klaar gemaakt worden voor het vertrek. De touwen werden nagezien, de zeilen gehesen en eindelijk was het zover, dat het anker ingehaald kon worden. Daar moest Jim natuurlijk bij zijn. De mannen werden vrolijk. En plots, terwijl 't anker langzaam omhoog kwam, begonnen ze als bij afspraak te zingen:

„Geef een zeeman zijn zee en een fles met rum, Dan is hij voor altijd tevree!"

Jim schrok van dat lied. Dat herinnerde hem aan hun herberg, aan de gestorven kapitein, die dat lied ook zong en aan de rovers, die de herberg overvallen hadden. Zouden deze mannen dan toch??.... Een luid gejoel kondigde aan, dat het schip vrij was. De laatste zeilen werden gehesen, de wind blies er in en.. daar ging de Hispania de haven van Bristol uit op weg naar 'n onbekende bestemming. „Ahoi, ahoi, ahoi!" zongen de mannen luidkeels. De grote reis was begonnen.

De eerste dagen gebeurde er niets bijzonders. De bevelen van de kapitein werden stipt opgevolgd. John Silver had het zo ver gekregen, dat hij na zijn werk in de kombuis, ook aan dek een handje mocht helpen. En natuurlijk was Jim van de partij. Hij liep maar steeds achter John aan, stelde allerlei vragen over het werk en de boot, die door de eenbenige man steeds met de grootste vriendelijkheid beantwoord werden. Alleen de jonker en de dokter schenen weinig te doen te hebben. Scheepswerk was ook niet geschikt voor hem. De dokter vond dat niet zo prettig, maar de jonker deed net, of hij ik weet niet wat te doen had. Hij had zich in sierlijke kleren

EILAND

gestoken en liep voortdurend met een grote verrekijker in de hand. Natuurlijk werd er door de mannen danig de spot gedreven met de Irotse jonker. De kapiteln deed net of hij lucht was. Maar zo nu en dan moest hij hem wel te woord staan. Nu eens vroeg de jonker: „En kapiteln, wat zegt u van dit prachtige schip?" — „Ik hoop, dat het zijn doel zal bereiken. Dat moeten we nog afwachten." Een andere keer naderde de jonker met veel armgezwaai en vroeg: „De bemanning valt u zeker nog al mee, hè kapiteln?" — „Och, ze lijken wel een beetje op zeelieden!" was het spottend antwoord. „En ze zijn in leder geval beter dan straatvegers." Na zoveel spotternij had de jonker voorlopig weer genoeg van de kapiteln. Maar in zijn hart benijdde hij de man, die zo bestist wist op te treden en die zo goed van het scheepswezen op de hoogte was. Als enige troost nam hij zijn verrekijker maar weer en tuurde hij over het spiegelende walervlak.

Op een middag werden de werkende mannen op dek plotseling opgeschrikt door een felle kreet van stuurman Arrow. Ze keken allemaal op en zagen, hoe de stuurman loesprong op 'n grote, sterke matroos, die bezig was een dik touw vast te leggen.

„George Merry!" schreeuwde de stuurman opnieuw. De mannen, die in de nabijheid werkten, zagen dadelijk, waar het om ging. De toegeschreeuwde matroos stond diep gebukt, waardoor zijn hemd een eind opgetrokken was. Daardoor was in de gordel, die om zijn lichaam spande, heel duidelijk een groot pistool zichtbaar. En iedereen wist, dat het dragen van wapens aan boord verboden was. „Wat doe je met dat pistool?" schreeuwde Mr Arrow. Geen hier! Al was de matroos niet bang uitgevallen, hij begreep wel, dat hem hier niets anders te doen stond dan hel pistool over te geven. Vlak achter de stuurman had hij de krachtige gestalte van de kapiteln gezien. „Wat is er aan de hand, stuurman?" vroeg hij. — „Deze man draagt een pistool, kapiteln!" — „Hoe kom je aan dat ding?" vroeg de kapiteln. „Van mijn vroegere boot bewaard, kapiteln." — „Dat zal wel! Wees voorzichtig, man. Als je weer op 'n onordelijkheid betrapt wordt, krijg je twaalf zweepslagen. Zeg dat ook aan de anderen, Mr Arrow." — „Ik zal er voor zorgen, kapiteln."

Jim stond als versteend dit korte tafereel aan te zien. Zijn hand rustte op zijn zij, waar ook hij 'n pistool verborgen hield. Gelukkig, dat John Silver net voor hem stond. — „Zeg maar niets," fluisterde die, „niemand die op je let."

„Ik dacht die man meer gezien te hebben," sprak Jim toch. — „O, dat kan best. In mijn herberg komen zoveel mannen. Maar je ziet, je kunt ze toch niet allemaal vertrouwen. Prakkiezen daar maar niet over, Jim! We gaan naar de kombuis, een lekkere kop koffie zal je over je schrik heenbrengen." Toch was Jim niet erg op zijn gemak. Hij voelde, dat er op de boot iets niet in de haak was. Hier broeide iets.

„Piraten, piraten!" krijsle de papegaai van John Silver. „Houd je stil, kapiteln Flint!" gebood John zijn papegaai. Maar Jim was van die woorden nog meer geschrokken. Zijn kop koffie viel op de houten vloer aan stukken.

John Silver lachte: „Jij droomt nog maar steeds van piraten. Zolang je bij mij bent, heb je geen gevaar te duchten. Dat weet je nu toch wel...."

Ja, dat wist Jim wel. Maar toch...

Hij kon dat angstige voorgevoel niet van zich afzetten. Hij zou dubbel waakzaam zijn!

Heeft Jim gelijk? Denkt u er werkelijk onraad? Dat zullen jullie de volgende week horen.

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

RAADSELKIST

1. Kruiswoordpuzzle. Van links naar rechts: 2. monsterdier uit de sprookjeswereld; 4. zangstem tussen tenor en bas; 5. waterplantje. **Van boven naar beneden:** 1. zie van links naar rechts No. 4; 2. geeft de dokter als je ziek bent; 3. kun je uit drinken.

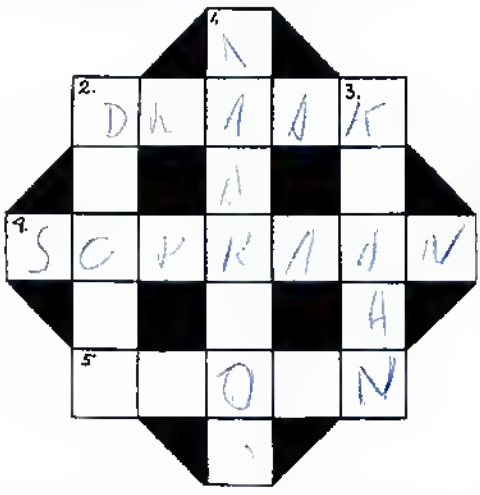

2. Ik ben een woord van zes letters (meervoud) en ik zit wel eens aan je voeten na een lange wandeling. Laat je mijn eerste letter weg, dan ben Ik een plaats in Nederland, waar veel kunstschilders wonen. Neem je weer een letter weg, dan kun je mij op de akkers vinden. Onthoofd je mij tenslotte nog eens, dan heb Ik iets met kippen te maken. Welke woorden worden hier bedoeld?

3. Denneboomraadsel met een E in het midden. Van links naar rechts:
2. wordt in de rechtszaal afgelegd; 3. tegenovergestelde van oorlog; 4. doe je op school; 5. saai; 6. daarop hangt moeder de was; 7. vind je op ieder schip; 8. gedroogd vruchtje; 9. praten.

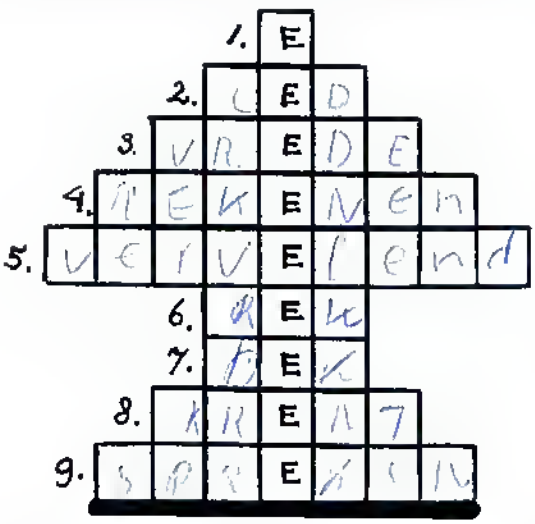

DRIE VRAGEN (ANTW.)

1. Cyclus betekent cirkel of kringloop. 2. Een hobo is een houten blaasinstrument. 3. Paedagogie is opvoedkunde.

WIST JE DIT AL?

Het is heel moeilijk voor ons mensen om door te dringen in de diepte der oceanen. De omstandigheden van licht, temperatuur, voedselvoorziening en waterdruk zijn, voor zover wij kunnen nagaan en vermoeden, heel bijzonder. Het zonlicht dringt niet dieper dan tot ongeveer 200 meter in het water door. In het diepste van de nog enigszins verlichte lagen heerst een wonderlijke blauwe en violette schemering, die langzaam overgaat in diepe duisternis. Ook de temperatuur neemt, hoe dieper je komt, snel af. In de diepzee moet dus een eeuwige duisternis en ijzige koude heersen. Met een duikershelm op kan een mens tot ongeveer 18 meter diepte afdalen. Heeft hij een duikerspak aan, dan kan hij wel ongeveer 150 meter diep de zee inkomen. Maar dieper in de oceanen, die op sommige plaatsen 10.000 meter diep zijn, ligt voor ons een nog onbekend terreln.

FEESTELIJKE SLINGERS VAN GEKLEURD PAPIER

Als je kleine zusje of broertje jarig is, kun je die heerlijke dag nog feestelijker maken door ter ere van de jarige de kamer met kleurige slingers te versieren. Dat is lang niet zo moeilijk en ingewikkeld als het lijkt. Beproef je krachten maar eens op slinger nummer 1, die bovenaan de tekening is aangegeven. Je vouwt een strook crêpe papier van 5 cm breed dubbel en geeft er dan aan de bovenkant keurige rechte knippen in, zoals op de tekening is aangegeven. Als je daarna het papier voorzichtig uitvouwt, zul je zien dat je een mooie slinger hebt.
Wil je een nog mooiere hebben, dan neem je een strook van 10 cm en vouwt die niet eenmaal, maar twee keer dubbel en knipt deze op precies dezelfde manier in. Slinger 2 is een smalle strook van 5 cm, die zig-zag wordt opgevouwen (zie voorbeeld A).
Nadat je het blaadje met de verbindingsstukjes op de voorkant van het gevouwen strookje hebt getekend, knip je de bloem door alle vouwen heen uit. Floep, laat nu het strookje maar uit elkaar vallen. Vinden jullie het geen pracht slinger?
Met nummer 3 en 4 doe je hetzelfde en je snapt wel dat je op deze manier zelf allerlei andere modellen kunt verzinnen. Als je papier niet lang genoeg is, plak je net zoveel stroken aan elkaar tot je de gewenste lengte hebt.

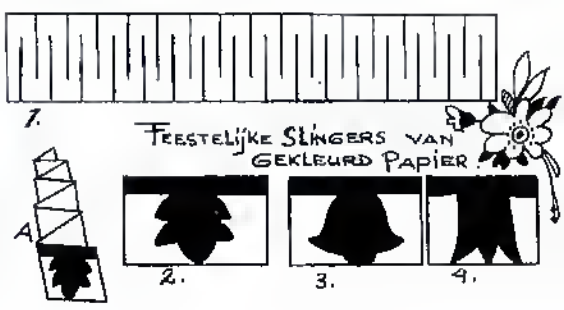

SNEEUWSTORMEN EN SNEEUWWORMEN

Toen het onlangs hevig sneeuwde en stormde in Zuid-Beieren, werd de sneeuw opeens heel donker van kleur. Deze donkere tint bleek te worden veroorzaakt door wormen, die zich in de sneeuw bevonden. Aanvankelijk dacht men er aan dat vliegtuigen de wormen hadden kunnen uitwerpen, maar bij nader onderzoek bleek, dat vele jaren geleden zich in deze streken een zelfde verschijnsel had voorgedaan. De wormen kwamen onder bepaalde omstandigheden in groten getale voor de dag.... uit de grond. Behalve sneeuwstormen had men daardus ook sneeuwwormen....

Vervolg v. blz. 10

Vervolg blz. 18

Vervolg v. blz. 9

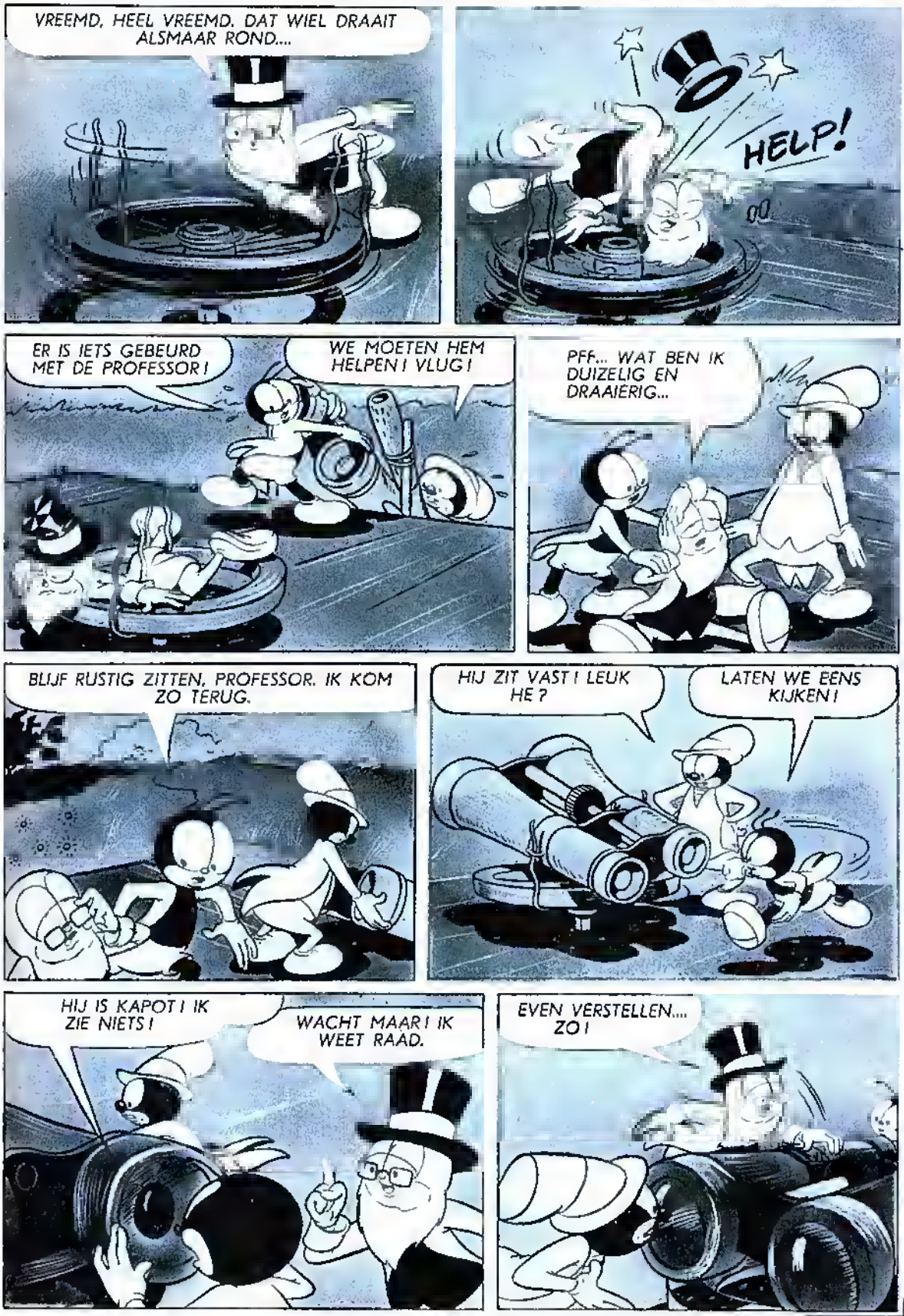

Vervolg blz. 20

Vervolg v. blz. 15

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 17

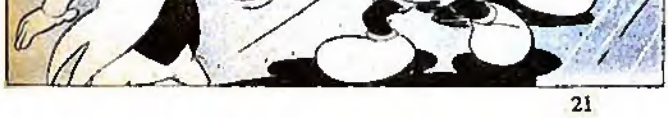

Een leuke verrassing

Donald Duck heeft een leuke verrassing voor alle lezertjes van ons blad. Een zilversmid in Schoonhoven, de oude zilverstad van Nederland, heeft een fraai speldje vervaardigd van Donald Duck, in mooie kleuren. Dit speldje kun je op je das of op je jumpertje steken, zodat iedereen kan zien, dat je tot de grote familie van Donald Duck behoort. Kom je nu in een andere plaats en zou je b.v. de weg niet goed weten, kijk dan maar uit naar een jongen of een meisje met zo'n speldje van Donald Duck, want die zal je dan graag verder willen helpen. Het spreekt vanzelf, dat ook jij je medelezertjes, die jou iets vragen, behulpzaam moet zijn.

De speldjes zijn verkrijgbaar bij alle bezorgers van „Donald Duck" en zij kosten slechts één kwartje. Als je „Donald Duck" per post ontvangt, kun je een briefkaart sturen aan „Donald Duck", Huidekoperstr. 20 te Amsterdam. Wil je dan wel naast de postzegel van 6 cent een extra zegel van een kwartje plakken en op de briefkaart duidelijk vermelden: „Zend mij een Donald Duck-speldje". Ik reken erop, dat al mijn vriendjes en vriendinnetjes binnenkort zo'n prachtig speldje van Donald Duck zullen dragen.

„DONALD DUCK"

Vervolg v. blz. 19

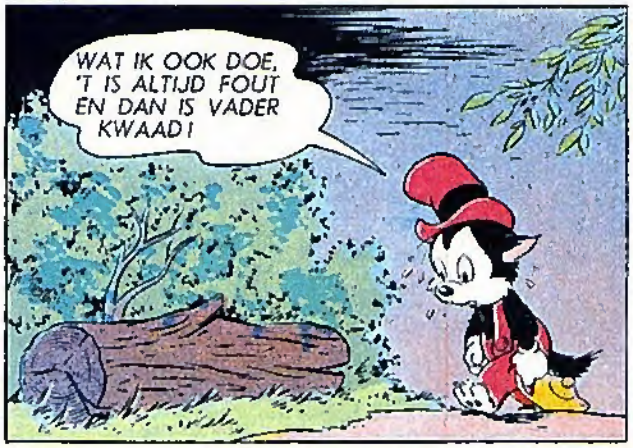

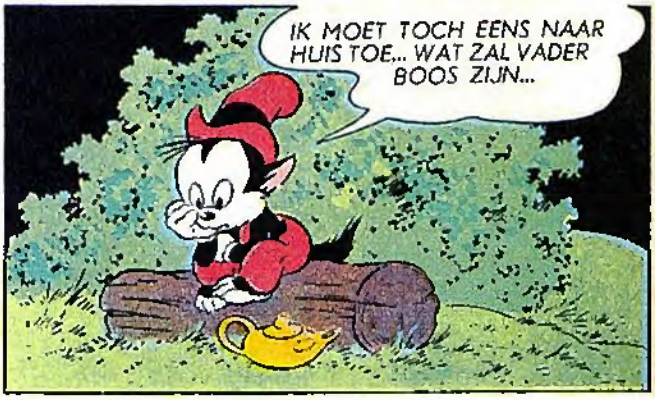

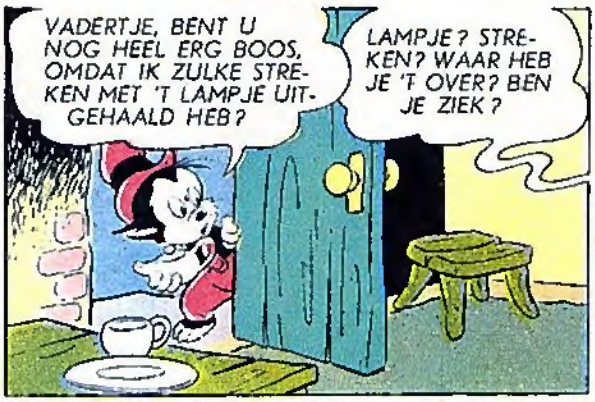

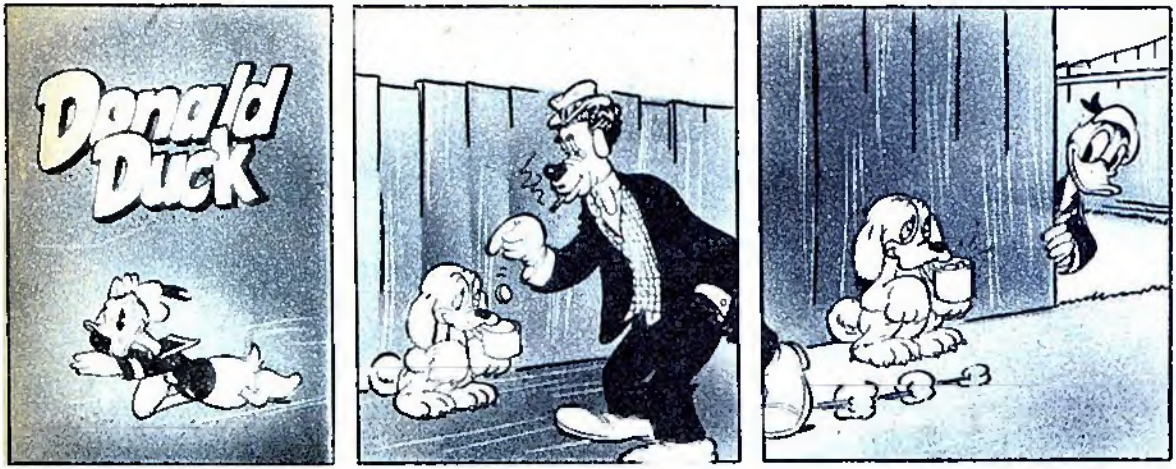
Donald Duck

EEN - TWEE - DRIE - VIER - VIJF - ZES - ZEVEN - ACHT... PRECIES GENOEG! KOM MEE!

BELASTINGEN
HONDENBELASTING
F. 0.-

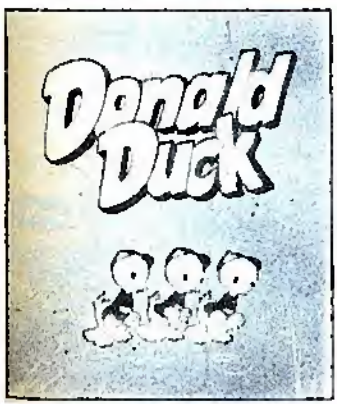
Donald Duck

ROMANS
OPVOED KUNDE
PSST! KOMEN JULLIE 'NS HIER!

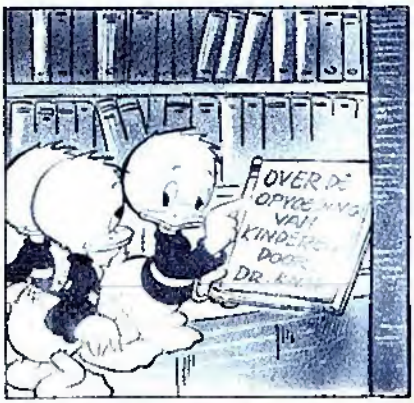

BIBLIOTHEEK

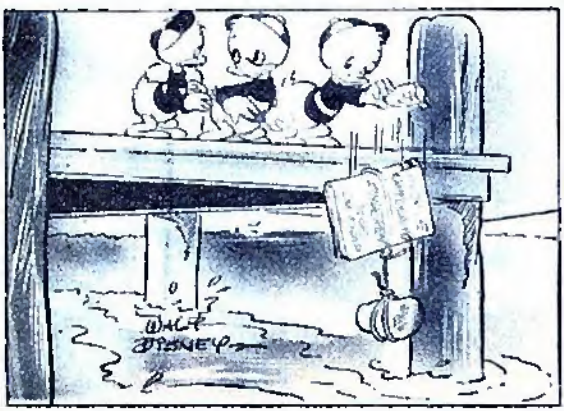

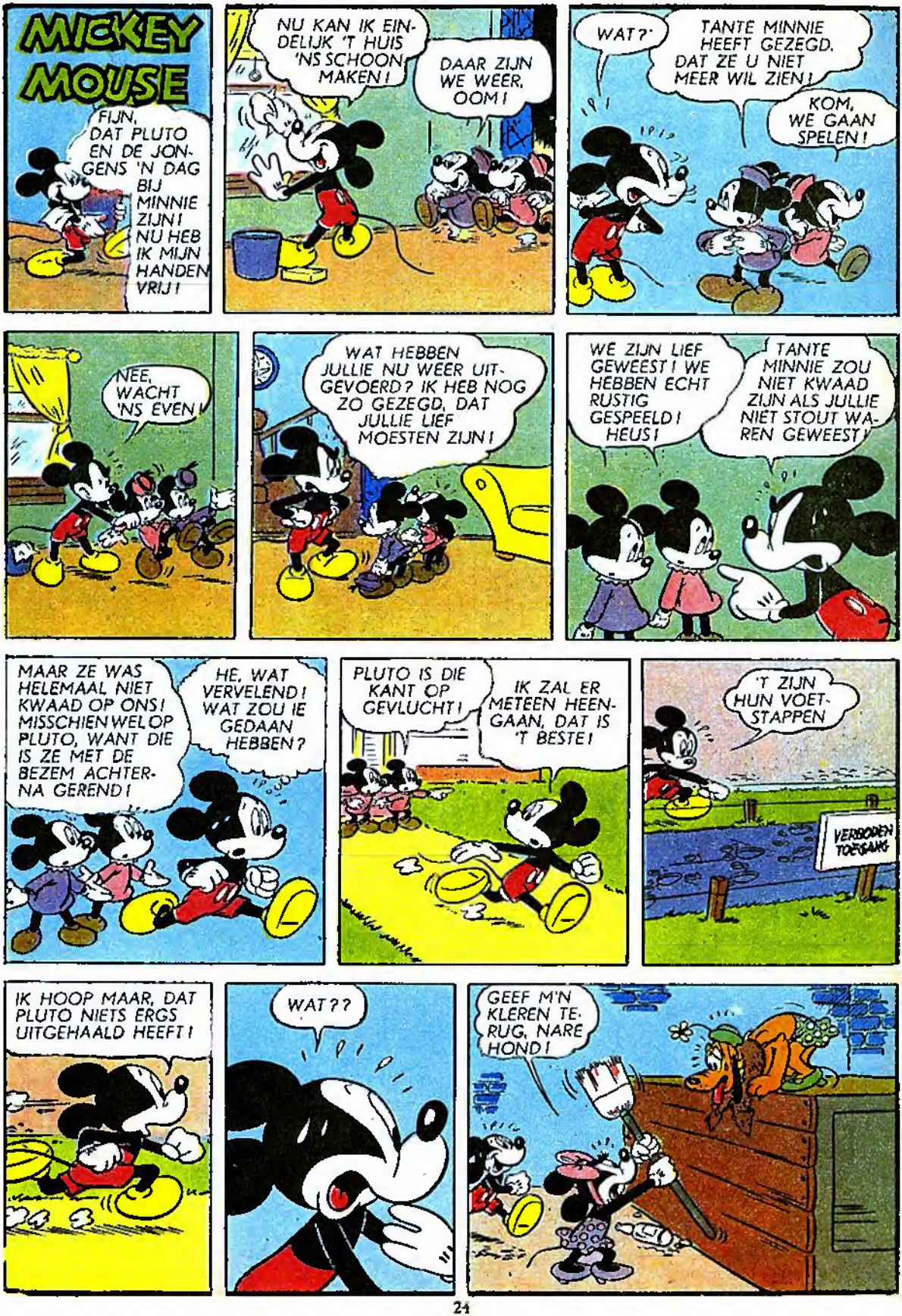
MICKEY MOUSE
FIJN, DAT PLUTO EN DE JONGENS 'N DAG BIJ MINNIE ZIJN! NU HEB IK MIJN HANDEN VRIJ!
NU KAN IK EINDELIJK 'T HUIS 'NS SCHOON MAKEN!
DAAR ZIJN WE WEER, OOM!
WAT?
TANTE MINNIE HEEFT GEZEGD, DAT ZE U NIET MEER WIL ZIEN!
KOM, WE GAAN SPELEN!
NEE, WACHT 'NS EVEN!
WAT HEBBEN JULLIE NU WEER UITGEVOERD? IK HEB NOG ZO GEZEGD, DAT JULLIE LIEF MOESTEN ZIJN!
WE ZIJN LIEF GEWEEST! WE HEBBEN ECHT RUSTIG GESPEELD! HEUS!
TANTE MINNIE ZOU NIET KWAAD ZIJN ALS JULLIE NIET STOUT WAREN GEWEEST!
MAAR ZE WAS HELEMAAL NIET KWAAD OP ONS! MISSCHIEN WEL OP PLUTO, WANT DIE IS ZE MET DE BEZEM ACHTERNA GEREND!
HE, WAT VERVELEND! WAT ZOU IE GEDAAN HEBBEN?
PLUTO IS DIE KANT OP GEVLUCHT!
IK ZAL ER METEEN HEENGAAN, DAT IS 'T BESTE!
'T ZIJN HUN VOETSTAPPEN
VERBODEN TOEGANG
IK HOOP MAAR, DAT PLUTO NIETS ERGS UITGEHAALD HEEFT!
WAT??
GEEF M'N KLEREN TERUG, NARE HOND!